

Maastricht, 25 maart 2024
CBE/
Zaaknummer 2024.036

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van
, woonachtig te hierna te noemen appellante, tegen het besluit van 22 januari 2024
van de Examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Maastricht, hierna
te noemen de commissie, inhoudende de beoordeling van het vak "Grondslag en methoden van het
recht (LAW3068)" met het eindcijfer vijf (5.0).

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 30 januari 2024, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het CBE op 31 januari 2024, tekent de gemachtigde van appellante beroep aan tegen het besluit van de commissie, welk besluit betrekking heeft op het eindcijfer vijf (5.0) voor het vak "Grondslag en methoden van het recht (LAW3068)". Dit besluit dateert van 22 januari 2024.
2. Bij e-mailbericht van 1 februari 2024 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroep aan appellante en gemachtigde en verzoekt het CBE appellante vóór 7 februari 2024 aanvullende informatie aan te leveren. Het gaat om een kopie of screenshot van het besluit waartegen appellante beroep heeft ingesteld.
3. Bij e-mailbericht van 2 februari 2024 informeert de gemachtigde van appellante het CBE dat het beroepschrift zich richt tegen het cijfer van het tentamen en niet de overige onderdelen van het vak. De gemachtigde geeft aan dat uit bijlage twee van het beroepschrift volgt dat het cijfer van het tentamen op 15 januari 2024 bekend is geworden.
4. Bij e-mailbericht van 6 februari 2024 zendt het CBE het beroep van appellante door naar de commissie voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE de commissie om het CBE uiterlijk 27 februari 2024 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE nu reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 18 maart 2024 en dat dientengevolge uiterlijk op 4 maart 2024 het verweerschrift door de commissie moet zijn ingediend bij het CBE.
5. Bij e-mailbericht van 29 februari 2024 informeert de gemachtigde het CBE dat er niet is gekomen tot een minnelijke schikking.
6. Bij e-mailbericht van 1 maart 2024 informeert de commissie appellante, gemachtigde en het CBE dat er niet is gekomen tot een schikking en dat appellante het beroep wenst voort te zetten.
7. Bij e-mailbericht van 1 maart 2024 bevestigt appellante dat zij het beroep wenst voort te zetten.

8. Bij e-mailbericht van 4 maart 2024 wordt door de commissie het verweerschrift verstrekt aan het CBE.
9. Bij e-mailbericht van 5 maart 2024 wordt door het CBE het verweerschrift van de commissie verstrekt aan appellante en haar gemachtigde.
10. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 25 maart 2024, waarbij gemachtigde namens appellante is verschenen. Namens de commissie is verschenen .

BEOORDELING

11. Ter toetsing ligt voor de vraag of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
12. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, toetst het CBE de ontvankelijkheid van het ingestelde beroepschrift. Daarbij overweegt het CBE dat het beroep is ingediend tegen het tentamencijfer, welke dient te worden gezien als deelcijfer van het vak "Grondslag en methoden van het recht". Dit tentamencijfer leidt – tezamen met de andere onderdelen van het vak – naar zeggen van appellante tot het eindcijfer vijf (5.0). Het CBE leest in de bewoording van het beroepschrift, dat deze gericht dient te zijn tegen het eindcijfer en vat het beroepschrift derhalve als zodanig op, nu geen beroep kan worden ingesteld tegen deelcijfers. Hetgeen betekent dat het CBE een afschrift en de publicatiedatum van het bestreden besluit (lees: het eindcijfer) noodzakelijk acht. Dit afschrift is op 25 maart 2024 alsnog aan het CBE toegestuurd. Hiermee staat vast dat het bestreden besluit is genomen op 22 januari 2024, te weten: het publiceren van het eindcijfer van het vak "Grondslag en methoden van het recht". Het beroepschrift dateert van 30 januari 2024 en is derhalve tijdig ingediend.

Verweerder stelt dat het tentamen "Grondslagen en Methoden van het Recht" een deelttoets betreft, waarvan het cijfer voor 50% meetelt voor de beoordeling van het vak "Grondslagen en Methoden van het Recht (LAW3068)". Volgens verweerder kan er geen administratief beroep worden ingesteld tegen de beoordeling van een deelresultaat, nu dit geen beslissing van een examinator of examencommissie is als bedoeld in art. 7.61 lid 1 (e) WHW. Verweerder verwijst daarvoor naar CBHO 2020/027.5.

Vervolgens stelt verweerder dat het CBE op grond van art. 7.61 lid 5 WHW niet zelf in de zaak kan voorzien en de beslissing enkel geheel of gedeeltelijk kan vernietigen. Nu door appellante niet verzocht is tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van het bestreden besluit, moet het verzoek van appellante volgens verweerder worden afgewezen.

Tevens dient het beroepschrift volgens verweerder ongegrond te worden verklaard, nu uit de toelichting volgt dat appellante geen bezwaar heeft tegen de beoordeling van de vraag, maar tegen het antwoordmodel. Het beroep ziet hier echter niet op.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

13. Appellante stelt in haar beroepschrift dat zij voor kennisvraag 5 van het tentamen van het vak "Grondslag en methoden van het recht" ten onrechte slechts één van de twee punten heeft ontvangen.

Kennisvraag 5 van het tentamen luidde: *Hoebel (Edward A. Hoebel, The Law of Primitive Man. A Study in Comparative Legal Dynamics) beschrijft de rol van "eigendom" bij de Inuit. Indien de hoofdmans veel meer eigendom dan nodig was had weten te vergaren, wat diende er dan te gebeuren?* 2 punten – 80 woorden

Het antwoord op deze vraag luidde volgens de antwoordsleutel: *In dat geval moest de hoofdmans zijn eigendommen delen met de stam. Vrijgevigheid was essentieel. Indien de hoofdmans dat niet deed, was het een misdrijf dat met de dood bestraft kon worden, waarna de eigendommen alsnog over de stam verdeeld werden.*

Het antwoord van appellante luidde: *Land als eigendom bestaat niet bij de Inuit (= postulaat 4?). Indien het om eten gaat heeft degene die het dier dood recht op het vlees van het dier. Tenzij het om een harpoen met boei gaat, dan gaan de slachttanden (bijv.) naar degene van wie de harpoen met boei is en wordt de rest verdeeld. Hetgeen de hoofdmans te veel als eigendom heeft wordt verdeeld onder de groep.*

Volgens de antwoordsleutel, en de interpretatie en motivering van , diende het antwoord op kennisvraag 5 twee onderdelen te bevatten, hetgeen volgens appellante niet duidelijk uit de vraagstelling blijkt. De stam van de vraag vraagt volgens appellante niet om een motivatie, noch om een toelichting. Naar het oordeel van appellante is derhalve het enige juiste antwoord gegeven, namelijk de verdeling van het eigendom onder de groep.

Hierbij beroept appellante zich op artikel 24 lid 3 van de Richtlijnen en Aanwijzingen voor het academisch jaar 2023/24 van de Faculteit Rechtsgeleerdheid (hierna: Richtlijnen en Aanwijzingen), welke luidt dat de vragen en opgaven van de (deel)toets duidelijk moeten zijn; voor zover noodzakelijk blijkt uit de vraagstelling en de (beoogde) puntentoekenning hoe gedetailleerd het antwoord moet zijn. Volgens appellante kan uit de letterlijke tekst van de vraag redelijkerwijs niet worden begrepen dat wordt gevraagd om twee antwoorden. Hiermee wordt volgens appellante niet voldaan aan lid 3. Bovendien, zo stelt appellante, zijn er vragen in dit tentamen die met één juist antwoord twee punten opleveren en er zijn ook vragen die expliciet in de vraagstelling al oproepen tot twee antwoorden. Concluderend is ook in vergelijking met andere vragen, kennisvraag 5 en de beoogde toekenning van twee punten, onduidelijk.

Nu studenten altijd worden gewezen op het expliciet zijn in hun antwoorden, omdat docenten niet "de bedoeling" bij een door een student gegeven antwoord kunnen achterhalen, is appellante ten slotte van mening dat studenten diezelfde duidelijkheid ten aanzien van tentamenvragen mogen verwachten.

Met betrekking tot de beoordeling van tentamenvraag 5, stelt verweerder het volgende. Verweerder is van mening dat de beoordeling van de vraag geheel in lijn is geweest met het antwoordmodel. In het antwoord van appellante ontbrak informatie die overeenkomt met het tweede deel van het standaardantwoord. Daarbij was het gegeven antwoord eigenlijk al onvoldoende specifiek om helemaal overeen te komen met het eerste onderdeel van het standaardantwoord. Door verweerder is echter besloten dat er voldoende kennis uit het gegeven antwoord bleek om te rechtvaardigen dat er één punt werd toegekend. Door de vraag enkel in het algemeen te beantwoorden, is verweerder echter van mening dat er essentiële informatie over hetgeen diende te gebeuren (de vraag) is weggelaten.

Ten overvloede gaat verweerder in het verweerschrift in op het antwoordmodel op zichzelf. Volgens verweerder is dit echter geen onderwerp van deze procedure, nu daartegen geen beroep

is ingesteld. Door te stellen dat de vraag slechts om één aspect vraagt, terwijl het antwoordmodel twee aspecten kent, gaat appellante voorbij aan het feit dat het tweede onderdeel van het standaardantwoord niet alleen een gevolg is van hetgeen gebeurt als de hoofdmann zijn goederen niet verdeelt, maar ook een juridische classificatie. Bovendien is volgens verweerder veelvuldig aandacht besteed aan de verschillende soorten regels bij de Inuit. Ten slotte is in het antwoordmodel aansluiting gezocht bij de letterlijke tekst. Op basis hiervan is volgens verweerder dan ook voldoende duidelijk dat het antwoordmodel uit twee aspecten bestaat.

14. Ten aanzien van het door appellante gestelde dat kennisvraag 5 niet op dusdanige wijze is geformuleerd dat hieruit kon worden afgeleid dat het antwoord twee aspecten zou moeten noemen, overweegt het CBE als volgt.

Het CBE acht voor de beoordeling niet alleen van belang of de vraag redelijk en helder is, maar ook of het modelantwoord redelijk is uitgelegd en de beoordelingsmaatstaf redelijkerwijs verwacht kan worden. Vervolgens dient de beoordeling van het gegeven antwoord conform dit modelantwoord te worden nagekeken. Het CBE volgt verweerder in de stelling dat de tentamenvraag voldoende duidelijk geformuleerd is om daarin een antwoord met twee aspecten te kunnen lezen. Daarbij acht het CBE relevant dat de twee aspecten niet zozeer twee afzonderlijke antwoorden zijn, maar expliciet verband houden met elkaar, waarbij het ene aspect direct betrekking heeft op – en kan worden gezien als het gevolg van – het andere aspect. In een juridische toets kan redelijkerwijs ook een juridische kwalificatie worden verwacht. Ook van belang hierbij is dat zowel het puntenaantal (2 punten voor deze vraag) als het woordenaantal bij de tentamenvraag zijn benoemd en deze eisen geen aanleiding geven tot een ander oordeel. Het CBE ziet in het voorgaande geen aanleiding om te oordelen dat de gestelde vraag niet in redelijkheid zou kunnen en moeten leiden tot de in het bijbehorende standaardantwoord geduide twee elementen en daarmee in strijd zou zijn met artikel 24 lid 3 van de Richtlijnen en Aanwijzingen.

De door de commissie gevolgde procedure omtrent de beoordeling van het tentamen volgt onder andere uit het door de commissie overlegde standaardantwoord en uit de antwoordsleutel. De wijze waarop de examiner het tentamen heeft beoordeeld, is in lijn met deze antwoordsleutel, hetgeen het CBE geen aanleiding geeft om aan te nemen dat de procedure die tot de vaststelling van het cijfer heeft geleid niet zorgvuldig is geweest. De tentamenvraag is derhalve conform de op juiste wijze tot stand gekomen antwoordsleutel beoordeeld.

Appellante heeft naar oordeel van het CBE geen gronden aangedragen die kunnen leiden tot een ander resultaat. Nu de procedure door de commissie op correcte wijze is gevolgd en de beoordeling conform het standaardantwoord is uitgevoerd en dat standaardantwoord redelijkerwijs geacht kan worden voort te vloeien uit de vraag, bestaat er naar mening van het CBE geen aanleiding om aan te nemen dat verweerder onzorgvuldig of onrechtmatig heeft gehandeld, meer specifiek dat in redelijkheid niet geoordeeld kan worden dat de tentamenvraag op onjuiste wijze is gesteld dan wel dat (de toepassing van) het antwoordmodel niet twee aspecten zou mogen veronderstellen.

15. Het CBE is van oordeel dat de commissie voldoende heeft aangetoond dat haar besluit niet in strijd is met enige rechtsregel of enig rechtsbeginsel en niet kennelijk onredelijk is. Ook hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, brengt het CBE niet tot een ander oordeel.

Nu het CBE niet is gebleken van overige feiten of omstandigheden die kunnen leiden tot gegrondheid van het beroep, oordeelt zij als hieronder aangegeven.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellante ongegrond en
- II. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- , voorzitter
- en
- , leden

In aanwezigheid van mr. G. Geurtsen, secretaris, in vergadering bijeen op 25 maart 2024.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

de voorzitter,

Voor eensluidend afschrift,

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht van bedraagt 50 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken